

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Β'

1 ΙΟΥΝΙΟΥ 1924

ΑΡΙΘ. 1

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ

Κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὁ Μακ. Πρόεδρος ὡς ἐξῆς συνώπισε τὸν ἀπολογισμὸν τῶν ἐργασιῶν τῆς β' ἐκτάκτου συνελεύσεως αὐτῆς.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος κατέφθασεν εἰς τὸ τέρμα τῶν ἐργασιῶν τῆς β' ἐκτάκτου συνελεύσεως, ὁ χρόνος δὲν ἐπέτρεψεν αὐτῇ νὰ ἐξαντλήσῃ τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, ἀλλὰ μετὰ τετράμηνον, ἐν τῇ τακτικῇ συνελεύσει, θὰ δυνηθῇ ἀνέτως τὰ ἐξετάσῃ τὰ ὑπολειφθέντα καὶ πλεῖστα ἕτερα ζητήματα, δυνάμενα νὰ ἐπασχολήσωσι τὴν Ἐκκλησίαν.

Τὰ μᾶλλον ἐπιείγοντα ζητήματα ἐβασανίσθησαν καὶ ἐξετάσθησαν μετὰ πάσης τῆς δυνατῆς προσοχῆς καὶ ἐπιμελείας. Οὕτω δὲ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἠδυνήθη νὰ φθάσῃ εἰς ὀρισμένα συμπεράσματα προκειμένου περὶ τῆς σχέσεως Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας καὶ περὶ τῆς συναφοῦς πρὸς τὴν σχέσιν ταύτην διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας. Ἀποκρούσασα πᾶσαν σκέψιν περὶ χωρισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τῆς Πολιτείας, δὲν ἐδίστασεν οὐδ' ἤτιον ν' ἀποφανθῇ, ὅτι αὕτη εἶναι προτιμητέα τοῦ πολιτειοκρατικοῦ συστήματος τῆς διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας, τῆς ἀντικανονικῆς δηλονότι ἐξαρτήσεως τῆς διοικήσεως αὐτῆς παρὰ τῆς Πολιτείας. Διεπιστώθη ἡ ἀκλόνητος πεποίθησις τῆς Ἱ. Συνόδου περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς διατηρήσεως μὲν τῆς ἐποπτείας τῆς Πολιτείας ἐπὶ τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ τῆς πλήρους διοικητικῆς αὐτοτελείας τοῦ πνευματικοῦ ὀργανισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας, ἐλευθέρως ἐν τῷ καθαρῷ ἐκκλησιαστικῷ κύκλῳ δρώσης. Τὸ σύστημα τῆς ὑποτελείας τῆς Ἐκκλησίας ὑπὸ τὴν Πολιτείαν δοκιμασθὲν ἐπὶ ἑννέα δεκαετηρίδας περιήγαγε τὴν Ἐκκλησίαν εἰς δυσάρεστον κατάστασιν, ἣν πάντες γνωρίζομεν καὶ ἀφ' ἧς μόλις ἐσχάτως ἠδυνήθη αὕτη ν' ἀπαλλαγῇ. Ἡ ἀπογύμνωσις τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τῆς Ἱερᾶς αὐτῆς παρουσίας, ἡ τελεία ἐγκατάλειψις τοῦ ἐνοριακοῦ κλήρου, ἡ ἔλλειψις παντὸς ὄλικου καὶ πνευματικοῦ μέσου πρὸς τὴν θρησκευτικὴν διδασκαλίαν καὶ τὴν ἠθικὴν ἀγωγὴν τοῦ λαοῦ, ἡ παραγκώνισις τῆς Ἐκκλησίας ὑπὸ τῆς Πολιτείας ὡς πνευματικοῦ καὶ ἠθικοῦ παράγοντος, ὁ περιορισμὸς τῆς διδασκαλίας τῶν θρησκευτικῶν μαθημάτων ἐν ταῖς Σχολαῖς καὶ ἡ βαθμιαία ἀπομάκρυνσις τῆς Θρησκείας ἀπὸ τῆς ἐκπαιδεύσεως, ἡ δι' ἀνελευθέρων καὶ ἀντικανονικῶν νόμων δέσμευσις τῆς Ἐκκλησίας, ὑπῆρξαν οἱ καρποὶ τοῦ μέχρι τοῦδε κρατουμένου συστήματος.

Ἡ Πολιτεία δὲν ἐθεώρει τὴν Ἐκκλησίαν ὡς αὐτοτελὴ ὀργανισμὸν, ἀλλ' ὡς ὄργανον μᾶλλον τῶν σκοπῶν τοῦ ἐκάστοτε κρατουμένου. Ἐνομοθέτει δὲ περὶ αὐτῆς κατ' ἰδίαν καὶ ὅπως αὐθαίρετον βούλησιν καὶ μετεχειρίζετο τὴν ἀνωτάτην θεωρουμένην Ἐκκλησιαστικὴν Ἀρχὴν ὡς ἀποτελοῦν συμβούλιον, καταρτιζόμενον καὶ ἀποσυντιθέμενον πολλακίς κατὰ τὰς ἰδίας βλέψεις. Ὑπῆρξε δὲ τόσον ἰσχυρὰ ἡ ἐπίδρασις τῆς κηδεμονευτικῆς ἐπιβολῆς τῆς Πολιτείας, ὥστε ἡ Ἐκκλησία ἐστερήθη λεληθότως πάσης πρωτοβουλίας καὶ πάσης αὐτοτελοῦς δράσεως ἐν καθαρῶς ἐκκλησιαστικοῖς ζητήμασι, πάσης ἐσωτερικῆς δυνάμεως πρὸς ἀντίδρασιν κατ' ἐπιβλαβῶν ἐνεργειῶν, ἐν κρίσιμωτάταις ἱστορικαῖς στιγμαῖς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ ἡμῶν βίου.

Ἰδοὺ διατί μετ' ἀνακουφίσεως πάντες ἐχαιρέτισαν τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ συστήματος ἐπιβλαβοῦς. Αἱ διεξαχθεῖσαι δὲ κατὰ τὴν ἐκτακτὸν ταύτην συνέλευσιν τῆς Ἱ. Συνόδου συζητήσεις καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν συναχθέντα συμπεράσματα ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης ἔχουσι μεγίστην σημασίαν, διότι ἀπεδείχθη, ὅτι πάντες ἀνεξαιρέτως οἱ Ἱεράρχαι θαυμάσια συναισθάνονται, ὅτι εἶναι ἀνάγκη, ὅπως ἡ θεία συνάρσει ἐπελθοῦσα μεταβολὴ ἐν ταῖς σχέσεσιν Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας καὶ ἐν τῇ ἐσωτερικῇ διοικήσει τῆς Ἐκκλησίας προσλάβῃ μόνιμον χαρακτήρα καὶ ἐπισημοποιηθῇ δι' αὐτοῦ τοῦ Συνταγματικοῦ χάρτου τῆς Πολιτείας. Λέγεται νῦν, ὅπως οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες τῆς Ἑλλάδος καὶ οἱ ἐν τῇ Ἀρχῇ καὶ οἱ ἐκτὸς αὐτῆς ἐννοήσωσι τὴν ἀνάγκη τῆς βοηθείας τῆς παραγκωνισθείσης πνευματικῆς Μητροῦς πρὸς τὸ καλῶς νοοῦμενον συμφέρον καὶ αὐτῆς τῆς Πολιτείας. Διότι, ὡς πολλακίς ἐλέχθη, τὸ μέχρι τοῦδε κρατοῦν πολιτειοκρατικὸν σύστημα ὠφέλει μὲν ἐνίοτε ὀρισμένους πολιτικούς, ἀλλ' ἐβλαπτε τὴν Πολιτείαν, ἐβλαπτε καὶ τὴν Κοινωνίαν, διότι ἐφθείρε τὰς πνευματικὰς δυνάμεις τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ πνευματικῇ καὶ ἠθικῇ ζημίᾳ τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας, διατρεχούσης σήμερον σοβαρωτάτους κινδύνους ἀποσυνθέσεως. Ἄς μὴ ἀπατῶνται οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες, φρονούντες τυχόν, ὅτι ὑπάρχει τις ἄλλη δύναμις, ἱκανὴ νὰ προσλάβῃ τοὺς κινδύνους τοῦτους τῆς Κοινωνίας. Ἡ μόνη πρὸς τοῦτο ἱκανὴ πνευματικὴ καὶ ἠθικὴ δύναμις εἶναι ἡ Ἐκκλησία, ἐὰν δὲ δὲν δυνηθῇ αὕτη νὰ ἐργασθῇ τελεσφόρως, οὔτε πολιτικαὶ μεταβολαί, οὔτε Συνταγμάτων ἀναθεωρήσεις, οὔτε νόμοι θὰ προλάβωσι τοὺς κινδύνους. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ὁ μόνος διὰ τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν πνευματικὸς καὶ ἠθικὸς παράγων,

ὁ δυνάμενος νὰ σώσῃ, ν' ἀναζωογονήσῃ καὶ ἀναμορφώσῃ αὐτόν. Εὐρίσκονται ἔξω τῆς πραγματικότητος οἱ παράγωνρίζοντες τὴν διὰ τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν σημασίαν ταύτην τῆς πνευματικῆς αὐτοῦ Μητρὸς, ἣτις, ὡς ἐν τῷ παρελθόντι, οὕτω καὶ ἐν τῷ μέλλοντι μεγίστην δύναται νὰ ἐκπληρώσῃ ἀποστολήν.

Ἄλλὰ βεβαίως καὶ ἡ Ἐκκλησία, ἐλευθέρως δρώσα καὶ τὰς δυνάμεις αὐτῆς ἀναπτύσσουσα, δεόν νὰ ἐπιληφθῇ τῶν ἐπασχολούτων τὴν Κοινωνίαν μεγίστων συγχρόνων προβλημάτων καὶ νὰ ἐπιλύσῃ αὐτὰ κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ Χριστιανισμοῦ. Δυστυχῶς δὲν κατέστη δυνατόν κατὰ τὴν παροῦσαν ἑκτακτὸν συνέλευσιν τῆς Ἱ. Συνόδου νὰ τεθῶσιν ἐνώπιον τῶν Ἱεραρχῶν τὰ προβλήματα ταῦτα, οὐδὲ νὰ διοργανωθῇ ἡ φιλανθρωπία, ἣτις δεόν νὰ προκαλέσῃ εἰδικὴν καὶ φιλόστοργον μέριμναν τῆς Ἐκκλησίας, διότι ἡ δυστυχία ἀλματωδῶς καὶ λίαν ἐπικινδύνως ἐπικαταλαμβάνει ἑσμεῖραι τὴν Ἑλληνικὴν κοινωνίαν. Μεταξὺ τῶν ὀφιλουμένων ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν ἐργατῶν ἀφ' ἑτέρου, οἵτινες ἐβελτίωσαν τὴν οἰκονομικὴν αὐτῶν θέσιν διὰ τῶν ὀργανώσεων των, ὑπάρχει ἡ ἀναρίθμητος τάξις τῶν πραγματικῶν πτωχῶν, ἐπαυξηθεῖσα διὰ τῶν προσφύγων. Ἡ Ἐκκλησία ἐπραξέ μέχρι τοῦδε ὅ,τι ἠδυνήθη πρὸς ἀνακούφισιν τῶν δυστυχούντων, ἀλλὰ διοργανοῦσα τὴν φιλανθρωπίαν θὰ διδάξῃ ταυτοχρόνως εἰς τὴν Κοινωνίαν τὴν ἀνάγκην τῆς βοήθειας ἑαυτῆς πρὸς ἀποτροπὴν τῶν ἐκ τῆς μεγάλης δυστυχίας κινδύνων, θὰ τεθῇ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς φιλανθρωπικῆς δράσεως. θὰ περιστείλῃ τὸν ἄσκοπον διασκορπισμὸν τοῦ πλοῦτου καὶ θὰ χειραγωγῆσιν τὸν ἐργάτην εἰς συντητὴν χρῆσιν τῶν ἐκ τῶν μόχθων του κερδῶν. Δυστυχῶς μὴ διαθέτουσα τ' ἀπαραίτητα, πνευματικὰ ἰδίως, μέσα, παραμένει μακρὰν τῆς ἐργατικῆς κινήσεως, ἣτις ὑπὸ ξένας ἐπιδράσεις διατελοῦσα ἐκλαμβάνει τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν Θρησκείαν ἐν γένει ὡς ἀντίθετον πρὸς αὐτήν.

Τὸ ἀτύχημα εἶναι, ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἐστερήθη τῆς παρουσίας αὐτῆς, δι' ἣς θὰ ἠδύνατο νὰ κινήθῃ καὶ πρὸς τὴν φιλανθρωπικὴν αὐτῆς δράσιν καὶ νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς ἑαυτήν. Εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο τὸ οἰκονομικὸν ἔστρεψεν ἰδιαζόντως τὴν προσοχὴν αὐτῆς ἡ Ἱ. Σύνοδος κατὰ τὴν παροῦσαν ἑκτακτὸν συνέλευσιν. Διότι διὰ τῶν ποικιλιωμένων νόμων καταναγκαστικῆς ἀταλλοτριώσεως τῶν Μοναστηριακῶν κτημάτων σήμερον, ὡς διεπίστωσεν ἡ Ἱ. Σύνοδος, ἡ Ἐκκλησία στερεῖται τῶν μέσων καὶ αὐτῶν τῶν πρὸς διοικησιν αὐτῆς καὶ τῶν ἐπιβεβλημένων εἰς αὐτὴν νομίμων ὑποχρεώσεων δαπανῶν. Τὸ δὲ θλιβερώτερον εἶναι, ὅτι διὰ τῆς καταναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων κατέστη ἀδύνατος ἡ μισθοδοσία τοῦ ἐνοριακοῦ κλήρου ὁπὸ τοῦ Γεν. Ἐκκλησι. Ταμείου Ἡ Ἱ. Σύνοδος εἰς ἐριστικὰ συμπεράσματα καταφθάσασα ὑπέδειξεν ἤδη εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν ἀπαραίτητον ἀνάγκην τῆς περιφρουρήσεως

τῆς ὑπολειφθείσης ἐκκλησιαστικῆς παρουσίας καὶ τὴν δι' εἰδικῶν φόρων ἐξεύρεσιν τοῦ διὰ τὸν ἐνοριακὸν Κλήρον ἀπαιτουμένου ἐτησίως ποσοῦ. Βεβαίως ἐπρεπε νὰ ληφθῇ πρόνοια ὑπὲρ τῶν ἀκτιμῶν καὶ νὰ χρησιμοποιηθῇ καταλλήλως ἡ κτηματικὴ τῆς Ἐκκλησίας περιουσία, ἀλλ' ἡ δημοτικὴ ἐπιδρομὴ κατὰ τῆς ἱεράς ταύτης παρουσίας καὶ διαρπαγὴ αὐτῆς ἄνευ ἀντιστοίχου ἀποζημιώσεως ἔσχον ἐλεθριώτατα ἐπακολουθήματα καὶ ἀπεγύμνωσαν τὴν Ἐκκλησίαν τῶν μέσων τῆς συντηρήσεως καὶ τῆς δράσεως αὐτῆς. Ἐνεβλήθη δὲ δυστυχῶς παρὰ τισιν ἡ ἰδέα τῆς διαρπαγῆς καὶ αὐτῶν τῶν ἱερῶν Μονῶν, ὡς καταφαίνεται ἐκ τινῶν περιπτώσεων. Ἡ Κυβέρνησις ἀνεγνώρισε κατ' ἀρχὴν τὴν ἀνάγκην τῆς βοήθειας τῆς Ἐκκλησίας καὶ παροχῆς ἀνταλλαγμάτων ἀντὶ τῆς ἀφαιρέσεως ἱεράς κτημοσύνης, προέβη δὲ ἡ Ἱερά Σύνοδος καὶ εἰς σχετικὴν μελέτην περὶ ἀναδιοργανώσεως τῆς διοικήσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς παρουσίας, διότι ἐμολογουμένως πλημμελῶς αὕτη διεξάγεται.

Ἰδιαζόντως ἀπησχόλησεν αὐτὴν τὸ ζήτημα τοῦ ἐνοριακοῦ Κλήρου, διότι κοινὴ πάντων πεποιθήσις εἶναι, ὅτι ἄνευ τῆς βελτιώσεως τῆς καταστάσεως τοῦ νῦν ὑπάρχοντος καὶ τῆς μορφώσεως τοῦ μέλλοντος Κλήρου εἶναι ἄδύνατον νὰ πράξῃ τι ἡ Ἐκκλησία ἀντάξιον τῆς ἀποστολῆς αὐτῆς. Ἀνεθεωρήθη ἐπιμελῶς ὁ ἀτυχῆς καὶ πολυπαθὴς ἐνοριακὸς νόμος, καθωρίσθησαν τὰ χρῆζοντα ἐπείγουσης νομοθετικῆς μεταβολῆς σημεῖα αὐτοῦ, ἀπεφασίσθη ἡ συντήρησις τῶν Ἱερατικῶν Σχολῶν καὶ ἡ ἴδρυσις τοῦ Ἀνωτάτου Θεολογικοῦ Φροντιστηρίου καὶ ἰδίως ἐζητήθη παρὰ τῆς Πολιτείας ἡ ἐξασφάλισις τοῦ ὑπὲρ τοῦ ἐνοριακοῦ Κλήρου ἀπαιτουμένου ἐτησίως ποσοῦ.

Πρὸς τοῖς ἀνωτέρω πλεῖστα ἕτερα ζήτήματα γενικὰ ἢ διοικητικῆς φύσεως ἀποτελοῦσι τὸν ἀπολογισμὸν τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἱεράς Συνόδου κατὰ τὴν παροῦσαν β' ἑκτακτὸν συνέλευσιν αὐτῆς. Ὁ ἀπολογισμὸς οὗτος ἴσως ποσοτικῶς δὲν εἶναι μέγας, ἀλλ' ἀποτελεῖ σπουδαῖον κεφάλαιον τῆς ζωῆς καὶ κινήσεως τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας ἕνεκα τῆς σημασίας τῶν ἐξετασθέντων ζητημάτων. Τῆς ζωῆς δὲ ταύτης καὶ κινήσεως ὡς ἐνεργὰ καὶ πραγματικὰ μέλη μετέχουσι πάντες οἱ Ἱεράρχαι συνεκπροσωποῦντες ἐν ταῖς ἱεραῖς συνάξεσιν αὐτῶν τὴν ἅλην Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος. Ἰσως ὑπάρχουσιν εἰσέτι ἀτέλειαι τινεὶ ἐν τῇ διεξαγωγῇ τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἱεράς Συνόδου καὶ ἐλλείψεις, ἀλλ' ἀναμφιβόλως ἡ Ἐκκλησία δι' αὐτῶν παρίσταται ζῶσα, καθ' ὃν τρόπον ἡ Ὀρθόδοξος Χριστιανικὴ Ἐκκλησία κατὰ τοὺς εὐκλεσετέρους αὐτῆς ἐξῆσε χρόνους. Εἶθε δὲ καὶ πάλιν νὰ ἐπανακάμψωσιν οἱ χρόνοι ἐκεῖνοι ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ Ὀρθόδοξου Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ εἰς δόξαν τοῦ Ἁγίου δνόματος τοῦ Θεοῦ.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

§ Τὸ ζήτημα τῆς χαρτοπαικτικῆς ἀσχημίας ἀπησχόλησε σοβαρῶς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν, εἶνε δὲ εὐτύχης ἢ «Ἐκκλησία» σπεύδουσα νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἰκανοποίησίν της, διότι αἱ πλείονες καὶ αἱ ἐγκυρότεραι φωναὶ τῶν πληρεξουσίων ἠκούσθησαν ὑπὲρ τῆς παντελοῦς διὰ νόμου ἀπαγορεύσεως τῆς χαρτοπαιξίας. Τὰ ἀντιλεγόμενα περὶ συστάσεως μυστικῶν χαρτοπαικτικῶν κέντρων εἶνε ἀνάξια λόγου καὶ προσοχῆς. Ἐς τοῦ ὅτι τὸ κακόν, ὡς διατείνονται, θὰ καταφύγῃ εἰς μυστικὰς γωνίας καὶ θὰ τελεῖται ἐν παραβύστω δὲν ἐπεταί ὅτι πρέπει νὰ ἀφεθῇ νὰ ὀργιάξῃ ἀναφανδὸν ὑπὸ τὴν αἰγίδα αὐτοῦ τοῦ νόμου. Το χαρτοπαίγιον ἀποτελεῖ μίαν τρομερὰν κοινωνικὴν πληγὴν, ἀπαιτοῦσαν ριζικὴν καυτηρίασιν. Καὶ ἡ ὑγιὴς κοινωνία ἀισθάνεται βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην πρὸς τοὺς ἐκ τῶν μελῶν τοῦ νομοθετικοῦ σώματος ἱσταμένους εἰς τὸ ὕψος τῆς ἠθικῆς τῆς ἀντιλήψεως.

§ Τεράστιον λοιπὸν κῦμα ἀνηθικότητος φαίνεται κατακλύσαν τὴν χώραν ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον, καὶ ὁ τύπος, μετὰ μελαγχολίας βαθείας διαπιστῶν τὸ φαινόμενον, μὲ τὰς ὁμοτέρας τῶν λέξεων ἀνατέμνει τὰς ποικίλας ἐκφάνσεις της. Διότι πῶς ἄλλως θὰ ἠδύναντο νὰ χαρακτηρισθοῦν ὅλαι ἐκεῖναι αἱ γνωσταὶ μέθοδοι τοῦ εὐκόλου πλουτισμοῦ μὲ τὰς χρηματιστηριακὰς ἀσχημίας καὶ τὰς παγίδας τῶν ἀπείρων χαρτοπαικτικῶν, ἢ ἀναίσχυντος τῶν γνωστῶν ἐντύπων γυμνότης, ἢ σοβοῦσα ἐν ταῖς πόλεσι μὲν ὑπὸ τὸ κράτος καὶ τὴν αἰγίδα τῶν νόμων αἰσχροκέρδεια, ἐν τῷ ὑπαίθρῳ δὲ κλοπὴ καὶ ληστεία, ἢ σκληρὰ τῆς Πολιτείας ἀστοργία πρὸς τὰ ἴδια ὄργανά της, διὰ τῆς πείνης καὶ τοῦ ἐξευτελισμοῦ ἀσφαλῶς ἐξωθοῦσα αὐτὰ εἰς μυρίας ἐκτροπὰς, καὶ τόσα ἄλλα τεκμήρια ἀχαλιώτου ἀνηθικότητος; Δὲν θέλομεν νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι ἡ πλατεῖα αὕτη ἀνηθικότης κατήντησε νόσος ὀργανικὴ τοῦ ἐλληνικοῦ πολιτειακοῦ καὶ κοινωνικοῦ σώματος, ὡς τινες διατείνονται. Ἀπ' ἐναντίας πιστεύομεν, ὅτι ἀποτελεῖ μίαν δξείαν κακοήγη ἕξαψιν, ἀπόστημα μορφῆς μὲν βαρείας, ἀλλ' ἐν τῇ σημερινῇ του ὀριμότητι τῆς ἐγκαίρου ἐπιδεόμενου ἐπεμβάσεως.

§ Μίαν τρομερὰν διὰ τὸν σύγχρονον χριστιανικὸν πολιτισμὸν κατηγροίαν διετύπωσε πρὸς τὴν δημοσίαν τῆς Εὐρώπης γνώμην ὁ διακεκριμένος καὶ ἀμερόληπτος ἀνταποκριτὴς μᾶς τῶν σπουδαιότερων ἐφημερίδων τοῦ κόσμου, σχολιάζων τὰ κατὰ τὸ προσφυγικὸν ἡμῶν ζήτημα. Καίτοι, λέγει, ἡ Ἑλλάς ἐπραξεν ὑπὲρ τῶν προσφύγων της πᾶν ὅ,τι ἐξηρτάτο ἀπὸ τοὺς ἀσθε-

νεῖς της πόρους, ἢ χριστιανικὴ ὁμῶς Εὐρώπη ἐδείχθη καὶ δεικνύεται πολὺ ὀλιγώτερον φιλόφρωνος καὶ ἐλεήμων διὰ τοὺς ὁμοθρήσκους ἀδελφούς της παρ' ὅσον τὰ Ἰσλαμικὰ Κράτη διὰ τοὺς ὁμοθρήσκους των. Ὁ ξένος ἀνταποκριτὴς, τὸ πρῶτον ἐπισκεπτόμενος καὶ γνωρίζων ἐκ τοῦ πλησίον τὰ καθ' ἡμᾶς, φυσικὸν νὰ ἐκπλήσεται πρὸ τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἀναληθείας. Ἡμεῖς, συνειθισαντες εἰς τὸ πρᾶγμα, ἀπλῶς τὸ βλέπομεν.

§ Ἐν τῇ «Ἀναπλάσει» δημοσιεύεται ἀπὸ πάσης ἐπόψεως ἀξιοσπούδατος καὶ διδακτικωτάτης εἰς πορίσματα ἕκθεσις τοῦ ἐν Βιέννῃ προϊσταμένου τῆς ὁδοδ. κοινότητος Ἀρχιμ. κ. Ἀγαθαγγέλου Ξηρουχᾶκη περὶ «τῆς κοινωνικῆς καὶ θρησκευτικῆς κινήσεως ἐν Αὐστρία μετὰ τὸν πόλεμον». Πᾶσαι αἱ παρεχόμεναι ἐν αὐτῇ πληροφορίες εἶνε εἰς ἄκρον ἐνδιαφέρουσαι, ἀλλ' ἰδίᾳ ὅσα λέγονται ἐν αὐτῇ περὶ τῆς θέσεως τῆς Ἐκκλησίας ἐν τῇ νεοπαγεῖ Αὐστριακῇ Δημοκρατίᾳ. Καὶ λοιπὸν ἡ Αὐστριακὴ Δημοκρατία ἐν τῷ Καταστατικῷ της χάρτη ἀνεγνώρισε τὸν Κλῆρον θεωρήσασα αὐτὸν ὡς ὄργανα ἢ ἐργάτας sui generis. Ἀναγνώρισασα εἰς αὐτὸν τὸ δικαίωμα τοῦ ζῆν, ὅπως καὶ εἰς ἕκαστον τῆς Δημοκρατίας ἐργάτην καὶ δημόσιον ὑπάλληλον, φροντίζει περὶ τῆς συντηρήσεως καὶ τῆς ἀξιοπρεποῦς αὐτοῦ παραστάσεως, καταβάλλουσα τοὺς ἀναγκαίους μισθοὺς ὅπου δὲν ἐπαρκοῦν τὰ λεγόμενα τυχηρά. Οἱ νόμοι δὲ αὐτοί, οἱ ἐξασφαλίζοντες τὰ πρὸς τὸ ζῆν καὶ τὴν ἀξιοπρεπῆ παράστασιν τοῦ Κλήρου, ἐψηφίσθησαν ὑπὸ τοῦ νομοθετικοῦ σώματος, ἄνευ ἀντιρρήσεως σπουδαίας εἰς μίαν καὶ μόνην συνεδρίαν τῆς ἐθνοσυνελεύσεως. Τὸ δὲ ἀξιοπερίεργον εἶνε, ὅτι οὐδ' αὐτοὶ ἢ σοσιαλισταὶ δημοκράται παρενέβαλον πρόσκομμά τι εἰς τὴν ψήφισιν τῶν νόμων τούτων.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος συνεδριάσασα πρὸ καὶ μετὰ μεσημβριαν ἐτερομάτισε τὰς ἐργασίας τῆς ἐκτάκτου αὐτῆς συνελεύσεως, ἃς συνώψισεν ὁ Μακ. Πρόεδρος διὰ τῆς ἐν τῷ φύλλῳ τούτῳ δημοσιευομένης ὁμιλίας του. Ἐνεκα δὲ νομικοῦ κωλύματος κατηρτίσθη μὲν ὁ κατάλογος τῶν ἐκλογίμων πρὸς ἀρχιερατείαν, ἀλλ' ἀνεβλήθη ἢ πληρωσις τῶν ἀρχιερατικῶν ἐδρῶν εἰς τὴν τακτικὴν συνέλευσιν τοῦ Ὀκτωβρίου, ὅθεν καὶ ἡ σκέψις περὶ παρατάσεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐπὶ τινος

ἡμέρας δὲν ἐπραγματοποιήθη, πολλῶ μᾶλλον ὅτι οἱ Σεβ. Ἀρχιερεῖς ἠπείγοντο ἵνα μεταβῶσιν εἰς τὰς ἐπαρχίας αὐτῶν καὶ ἀναλάβωσι τὴν ἐτησίαν ποιμαντικὴν περιοδοίαν.

—Ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐννόμου Τάξεως δι' ἐγγράφου αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν ἐγνώρισεν ὅτι διατάχθηται αὐτῷ ὁ ἀρμόδιος εἰσαγητὴς ὅπως ἀπαγορεύσῃ τὴν κυκλοφορίαν παντὸς ἐπιληψίμου ἠθικῆς ἀναγνώσματος.

—Ἀπαντες οἱ θεολόγοι κληρικοὶ καὶ οἱ δυνάμειοι κυρύτεν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ἤρξαντο ὑποβάλλοντες ἀθροῖοι ἀπολογισμὸν τῶν κυρυγμάτων τῶν συνωδῶν τῆ ὑπ' ἀριθ. 117 ἐγκυκλίῳ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς.

—Διωρίσθη νεωκόρος τοῦ ἐν Πειραιεὶ Νεκροταφείου α' Ἁγιοὶ Ἀνάργυροι» ὁ Σπυρ. Ροσμαρῆς.

—Ἐπεκυρώθη ἡ κατὰ τὴν 18 Μαΐου ἐ. ἔ. γενομένη ἐκλογή ἐνὸς ἐφημερίου ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ Κοιμήσεως Θεοτόκου Αἰαντίου (Μοῦλκι) Σαλαμῖνος, καθ' ἣν ἐξελέγη ὁ Ἰωάννης Παπαδημηρίου Πάλλας.

—Ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ Ἁγίου Κωνσταντίνου Ὁμονοίας διωρίσθη Διάκονος ὁ Πολύκαρπος Λασκόπουλος.

—Κατ' ἐντολὴν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ὁ ἐν Πειραιεὶ Ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ Σεβ. Μητροπολίτης Κρήνης ἐχειροτόνησε διάκονον ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ Εὐαγγελιστρίας τὸν ἐκ τῶν μοναχῶν τῆς ἱερᾶς Μονῆς Πεντέλης Χρυσ. Μπόγδην.

—Διὰ Διατάγματος ὑπὸ χρον. 17 Μαΐου ἐ. ἔ. κηρύσσεται ἀπαλοτριωτέος ὑπὲρ καὶ δαπάναις τοῦ 43ου Οἰκοδομικοῦ Συνεταιρισμοῦ Δημοσίων ὑπαλλήλων Σ. Π. Ε. ὁ παρὰ τὴν ὁδὸν Μεσογείων χώρος ἰδιοκτησίας Ἱερᾶς Μονῆς Ἀσωμάτων Πετροῦκη (καὶ ἐφ' ὅσον ἀνήκει εἰς ταύτην) ἐκτάσεως 7159 τετρ. μέτρων ὡς ἔγγραφα.

—Τῆ 8ῃ λήγοντος μηνὸς διεξήχθησαν ἐν τῷ μητροπολιτικῷ μεγάρῳ Ζακύνθου αἱ ἐξετάσεις τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Προπαρασκευαστικῆς Σχολῆς. Οἱ ἐξετασθέντες καὶ ἀπολυθέντες μαθηταὶ εἶναι: Βλαχ. Βλαχιώτης ἐκ Φιολῆτι, Βασίλειος Κωστόπουλος, ἐκ Φωσταίνης Πατρῶν καὶ Γρηγόριος Γιατροῦς, ἐκ Μαριῶν.

—Ὁ κ. Παν. Ι. Μπρατσιώτης ὑποβαλὼν ὑποψηφιότητα ἐπὶ ὑψηγείᾳ εἰς τὸ μάθημα τῆς Ἑρμηνείας τῆς Κ. Διαθήκης καὶ ὑποστὰς τὴν νεομισμένην δοκιμασίαν ἐνώπιον τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, ἐξελέγη ὑπ' αὐτῆς ὑφηγητὴς τοῦ εἰρημένου μαθήματος.

—Ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ συνελθοῦσα τῆ παρελθούσῃ ἐβδομάδι ἐξέλεξε Κοσμήτορα τοῦ ἐπιόντος

πανεπιστημιακοῦ ἔτους 1924—1925 τὸν ἐκ τῶν Καθηγητῶν αὐτῆς κ. Γρηγόριον Παπαμιχαήλ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ἡ ἱερὰ Σύνοδος ἔθεσεν εἰς διαθεσιμότητα τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Νευροκοπίου κ. Δαμασκηνὸν ὡς παραμένοντα ἀπὸ τριετίας μακρὰν τοῦ ποιμνίου αὐτοῦ.

—Τὴν ἱερὰν Σύνοδον ἐπασχολεῖ κατ' αὐτὰς τὸ ζήτημα τῆς δράσεως τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει διατριβόντων Ρώσων Ἀρχιεπισκόπων: Κισνοβίου κ. Ἀναστασίου καὶ τῆς Ἀμερικῆς κ. Ἀλεξάνδρου. Ἐκ τῶν ἤδη συλλεγέντων στοιχείων καταφαίνεται ὅτι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κισνοβίου, συμμορφούμενος πρὸς ὑποδείξεις τῆς ἐν Κάρλοβιτς ἐδρευούσης Συνόδου τῶν ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Ρωσικῶν Ἐκκλησιῶν, ὠργάνωσεν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἰδίαν Ρωσικὴν Ἐκκλησιαστικὴν περιφέρειαν ἀποκεντρωτικὴν ἀπὸ τοῦ Πατριαχείου. Τῆς ἐνεργείας ταύτης θεωρηθείσης ἀντικανονικῆς, ἐκλήθησαν ἀμφότεροι οἱ ἐν λόγῳ Ἀρχιεπίσκοποι ἐπὶ Συνόδου εἰς ἀπολογία, ἀπεδείχθη δὲ ἀθῶος ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς. Ὁ σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Κισνοβίου ὑπέβαλεν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα γραπτὴν ἀπολογία καὶ θὰ ἀποφανθῆ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος. Ὑπὲρ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κισνοβίου συνηγόρησαν μεταβάντες εἰς τὰ Πατριαρχεῖα ἀντιπρόσωποι τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ρωσικῆς παροικίας.

—Κατὰ πληροφορίας ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἡ ἱερὰ Σύνοδος δι' ἀποφάσεως αὐτῆς ὑπήγαγε τὴν μέχρι τοῦδε εἰς τὴν ἱερὰν Μητρόπολιν Μιτυλήνης ὑπαγομένην νῆσον Τένεδον εἰς τὴν Μητρόπολιν Ἰμβρου.

—Ὁ νεοεκλεγείς Ἀρχιεπίσκοπος Κεντρῶας Εὐρώπης κ. Γερμανὸς μὴ ἀποδεχθεὶς τὴν θέσιν ταύτην, ὑπέβαλε κανονικὴν ἀπ' αὐτῆς παραίτησιν, γενομένην δεκτὴν.

—Ἡ Ἱ. Σύνοδος, λαβοῦσα γνῶσιν τῶν ἀντικανονικῶν ἐνεργειῶν τοῦ ἐν Ἀμερικῇ πορεπιδημοῦντος Μητροπολίτου Κοζάνης κ. Ἰωακείμ, ἀπεφάσισεν ἵνα διαταχθῆ καὶ αὐτῷ τηλεγραφικῶς ὁ Μητροπολίτης οὗτος νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ, διότι ἄλλως θὰ ληφθῶσι κατ' αὐτοῦ τὰ ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως ἐπιβαλλόμενα ὑπὸ τῶν ἱερῶν Κανόνων μέτρα. Ἐλήφθη ἤδη ἀπάντησις τοῦ Σεβ. Κοζάνης, ὅτι ἐρχεται εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ.

—Ἐπ' ἐσχάτων ἡ ὠχλήσε καὶ πάλιν τὸ Οἰκουμ. Πατριαρχεῖον ὁ ἦρος τῶν γνωστῶν ἐν αὐτῷ σκηρῶν Δαμασανίδης. Διὰ τηλεγραφήματος αὐτοῦ καὶ τῶν περὶ

αὐτὸν ἐφόρων τῆς Κοινότητος Γαλατᾶ ἀπήτησε τηλεγραφικῶς τὴν ἄμεσον ἀποχώρησιν τοῦ Οἴκου. Πατριάρχου καὶ τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς Ἱ. Συνόδου. Ἐν ἑναντία περιπτώσει ἠπέλιθον ὅτι θὰ διακόψουν πᾶσαν σχέσιν πρὸς τὸ Πατριαρχεῖον.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ τοῦ «Πανταίνου», καθ' ὑπερμεσοῦντα τὸν Ἀπρίλιον ἐπεσκέψατο τὴν Αἴγυπτον ὁ συμβασιλεὺς καὶ διάδοχος τῆς Αἰθιοπίας Τάφερι Μακόνεν. Κατὰ τὴν γενομένην αὐτῷ ἐπίσημον ὑποδοχὴν συμμετέσχε προσηκόντως καὶ ἡ Ἐκκλησία Ἀλεξανδρείας. Τῇ 25 Ἀπριλίου ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πάπας καὶ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας συνηντήθη ἐν τῇ Κοπτικῇ Ἐπισκοπῇ μετὰ τοῦ Ὑψηλοτάτου διαδόχου, ὃν καὶ προσεφώνησεν, ὑπομνήσας τοὺς πνευματικοὺς δεσμοὺς τῆς Αἰθιοπίας μετὰ τῆς Ἐκκλησίας Ἀλεξανδρείας. Ὁ Αἰθίοψ διάδοχος ἐποίησατο εὐγνωμόνως μνεῖαν τῶν ἐκτάκτων ἐνδείξεων τιμῆς καὶ ἀγάπης, ὧν ἔτυχε κατὰ τὴν ἐν Ἱεροσολύμοις διαμονὴν αὐτοῦ ἐκ μέρους τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατριάρχου κ. Δαμιανοῦ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Εὐχαρίστως καὶ μετὰ μεγίστης ἀνακουφίσεως πληροφοροῦμεθα ὅτι τὸ ἐσχάτως ἀναφυνὲν ἐν Ἱεροσολύμοις ζήτημα ἕνεκα τῆς παραχωρήσεως εἰς τοὺς Ἀβυσσινίους τόπον τινός, ὀριστικῶς διηυθετήθη, ἀνακληθείσης τῆς παραχωρήσεως. Ὁ τόπος οὗτος εἶναι ὑπόγειον δωμάτιον τῆς Μονῆς Ἀβραάμ, ἔχων μεγίστην ἀρχαιολογικὴν καὶ προσκυνηματικὴν σημασίαν, ἀποτελῶν τμήμα προσκυνηματικῶν τοῦ Ὁρθοδόξου Ἑλληνικοῦ Γένους καὶ καθ' οἷονδὴποτε τρόπον ἀναφαίρετον καὶ ἀναπαλλοτρίωτον.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

Κατὰ στατιστικὴν δημοσιευομένην ἐν τῷ Κυπριακῷ τύπῳ, ὑπάρχουσιν ἐν Κύπρῳ 659 ναοὶ καὶ 95 μοναστήρια, ἀνήκοντα εἰς τὴν Αὐτοκέφαλον Ἐκκλησίαν τῆς Κύπρου. Οἱ ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ τῆς νήσου ἀνέρχονται εἰς 245.000.

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚῃ

Ἐλήφθη εἰς τὰ Πατριαρχεῖα καὶ ἀνεγνώσθη ἐπὶ Συνόδου ἔκθεσις τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Βορείου καὶ Νοτίου Ἀμερικῆς περὶ τῆς θέσεως τῶν ἐν Ἀμερικῇ ὀρθοδόξων Κοινοτήτων. Ἐν τῇ ἐκθέσει καταγγέλλονται ἀντικανονικαὶ ἐνέργειαι τοῦ ποτε Μητροπολίτου Χαλδείας Βασιλείου καὶ τοῦ σεβ. Μητροπολίτου Κοζάνης Ἰωακείμ.

ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Ρώμης ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει Νούντιος τοῦ Πάπα διαμαρτύρεται διὰ μακρᾶς τηλεγραφικῆς ἐκθέσεως πρὸς τὴν Ἁγίαν Ἐδραν κατὰ τῆς

πρὸς αὐτὸν στάσεως τῆς Κεμαλικῆς Κυβερνήσεως. Κατὰ τὴν ἐκθεσιν ταύτην, ὁ Νούντιος μεταβὰς εἰς Ἀγκυραν καὶ ζητήσας νὰ τύχη ἀκροάσεως παρὰ τῷ Κεμάλ δὲν ἔγινε δεκτὸς ὑπ' αὐτοῦ. Καὶ ἐπεσκέφθη μὲν τὸν ἐπὶ τῆς Παιδείας Ὑπουργόν, πρὸς ὃν καὶ διεμαρτυρήθη διὰ τὸ κλείσιμον τῶν σχολείων, οὗτος ὁμως ὄχι μόνον ἀπήντησεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀξιοῖ πλήρη συμμόρφωσιν πρὸς τὰς διαταγὰς τῆς, ἀλλὰ καὶ ὑπέδειξεν αὐτῷ νὰ ἀπέλθῃ ἐξ Ἀγκύρας. Ἐνεκα τούτου ὑποτίθεται, ὅτι θὰ ἀνακληθῇ ὁ Νούντιος εἰς Ρώμην.

ΔΙΑΦΟΡΑ

—Κατὰ τὴν πρό τιμος ἐν Ὁξφόρδῃ γενομένην συνεδρίαν τῆς ὀργανωτικῆς ἐπιτροπείας τοῦ Διεθνοῦς Συνδέσμου πρὸς προαγωγὴν διεθνοῦς φιλίας διὰ τῶν Ἐκκλησιῶν ἀνεγνώσθη ἐπιστολὴ τοῦ ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς κ. Ἀμίλκα Ἀλβιζάτου, καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ Γεν. Γραμματέως τοῦ Ἑθν. Ἑλληνικοῦ Συμβουλίου, ἐν ἣ οὗτος ἀνέπτυσεν ἀπομέρους καὶ κατ' ἐντολήν τούτου τὰ τῆς θέσεως καὶ τῶν κινδύνων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Ἡ Ἐπιτροπεία ἀπεφάσισεν ὁμοφώνως, ὅπως συστήσῃ εἰς τὴν Διεθνή τοῦ Συνδέσμου Ἐπιτροπὴν νὰ ψηφίσῃ τὴν ἀκόλουθον πρότασιν: «Ἡ Διεθνὴς Ἐπιτροπὴ τοῦ Παγκοσμίου Συνδέσμου διαβεβαίωσι τὰς Χριστιανικὰς Ἐκκλησίας τῆς Ἀνατολῆς περὶ τῆς συμπαθείας αὐτῆς κατὰ τὰς παρούσας τραγικὰς στιγμὰς.

«Ἀναγνωρίζει, ὅτι ἡ παραμονὴ τοῦ Πατριαρχείου ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἡ ἄσκησις πνευματικοῦ κύρους ἐκ μέρους τῆς ἀρχαιοτάτης ταύτης Ἀρχιεπισκοπῆς εἶνε ζήτημα ζωτικώτατον διὰ τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν εἰς πάσας τὰς χώρας καὶ παρατηρεῖ μετ' εὐχαριστήσεως, ὅτι ἡ Συνθήκη τῆς Λωζάννης ἐξασφαλίζει τὴν ἐλευθερίαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐν τῇ ἐξασκῆσει τῶν διπλῶν αὐτοῦ καθηκόντων καὶ ὡς Κεφαλῆς τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν Τουρκίᾳ καὶ ὡς Κεφαλῆς καὶ Ἀρχιεπισκοπῆς τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καθόλου.

«Ἐνθέρμως ἐπιθυμεῖ νὰ ἴδῃ τὰς θεσπισθείσας κατὰ τὴν Συνθήκην ἐγγυήσεις διὰ τὴν προστασίαν τῶν θρησκευτικῶν μειονοτήτων ἐν Τουρκίᾳ ἐκτελουμένας πλήρως καὶ εἶνε πεπεισμένη, ὅτι ἡ ἀκριβὴς ἐκτέλεσις ἐκ μέρους τῆς Τουρκίας τῶν ὑποχρεώσεων τούτων, τῶν ἀναφερομένων τόσον εἰς τὸ Πατριαρχεῖον ὅσον καὶ εἰς τὰς θρησκευτικὰς μειονότητας, εἶνε ἀναγκαία διὰ τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης».

Ἡ πρότασις ἐγένετο ὑπο τῆς Διεθνοῦς Ἐπιτροπείας ὁμοφώνως ἀποδεκτή.

— Τῇ 28 Ἀπριλίου συνεκλήθη ἐν Παρισίοις τὸ

Γενικόν Συνέδριον τῶν ἐν Γαλλίᾳ Σωματείων τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ εἰς γενικὴν συνέλευσιν. Ἀντιπροσωπεύθησαν 51 ἔθνικαι ὀργανώσεις, συνεζητήθη δὲ ἡ συγχώνευσις τῆς ὁμοσπονδίας τῶν σωματείων τούτων πρὸς τὴν διεθνή ἐν Γενεύῃ Ἐπιτροπὴν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ἧς προεδρεύει ὁ κ. Gustave Ador.

Οἱ ἐκ τῶν ἀξιοτίμων συνδρομητῶν τῆς «Ἐκκλησίας» μὴ καταβαλόντες ἔτι τὴν συνδρομὴν τῶν παρακαλοῦνται νὰ ἐμβάσωσιν αὐτήν, καθ' ὅσον ἤδη ἔληξε τὸ α'. ἔτος τῆς συνδρομῆς (1' Ιουνίου 1923—31 Μαΐου 1924).

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ὁσίου Δουκᾶ ἐν τῇ Μητροπόλει Θηβῶν καὶ Λεβαδείας

Προκηρτῆται

Μονοετῆ πλειοδοτικὴν μίσθωσιν τῶν περίξ αὐτῆς ὀπωροφόρων δένδρων ἀποβιβάσιμων Μοναχῶν ἤτοι ἀπιδέας ἀμυγδαλᾶς ἐλαιῶν τῶν ἐκτὸς τῆς ἐνοικίας (Σκαμῶν) ἐνώπιον τοῦ Κου Εἰρηνοδίκου Ἀμβρουσοῦ, γενησομένην τὴν 8ην τοῦ μηνὸς Ἰουνίου ἐν Διστόμφ, συμφώνως σχετικῶν ὄρων διακηρύξεως.

Ἐν τῇ Ἱ. μονῇ τῇ 16 Μαΐου 1924

Τὸ Συμβούλιον
Ἀγαθὰγγελος Κασπάκας
Δαυὶδ Σκαλτσάκης
Χριστοφόρος Μαντᾶς

Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ὁσίου Δουκᾶ ἐν τῇ Μητροπόλει Θηβῶν καὶ Λεβαδείας

Προκηρτῆται

Τετραετῆ μίσθωσιν τῶν ἐν Βισβαρδίῳ ἀγροκτημάτων αὐτῆς ἐνώπιον τοῦ ἐν Λεβαδείᾳ συμβολαιογραφοῦντος Κου Γεωργίου Φόρτη. Ἡ δημοπρασία γενήσεται τὴν 8ην τοῦ μηνὸς Ἰουνίου.

Ἐν τῇ Μονῇ τῇ 16 Μαΐου 1924

Τὸ Συμβούλιον
Ἀγαθὰγγελος Καπάκας
Δαυὶδ Σκαλτσάκης
Χριστοφόρος Μαντᾶς

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Κατερίνῃ Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Εἰσοδίων τῆς Πέτρας

Προκηρτῆσαι ὅτι,

Ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐνοικίας ἐνεργηθησομένην τῇ 8 Ἰουνίου ε. ἔ. ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἐν Κατερίνῃ ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Κατερίνης Δ. Μάνθου τὰ λειβάδια Στουρνάρα καὶ Νιόνερο, Μελισία καὶ ἐλαιῶν τὰς θερινὰς βουκάς.

Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Μονῆς.

Ἐν Κατερίνῃ τῇ 25 Μαΐου 1924.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον
Μελέτιος Κρασσάκης

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Βυτουμᾶ

Δηλοποιεῖ ὅτι

Ἐνεργηθήσονται ἐν Καλαμπάκᾳ καὶ Τρικκάλοις τὴν 15. 22 καὶ 29ην Ἰουνίου 1924 καθ' ἡμέραν Κυριακῇ καὶ ὄρα 10—12 π.μ. αἱ ἐξῆς δημοπρασίαι:

1) Περὶ ἐκποίησεως δύο ἀγελᾶδων, δύο μύσχων ἐνδὸς ἔτους ἐκάστου καὶ ἐνδὸς δαμαλίου ἐτῶν 5.

2) Περὶ ἐκποίησεως ἑξ χοίρων θηλέων, ἐνδὸς χοίρου ἀρρενος καὶ τριάκοντα χοιριδίων ἀρτιγεννητῶν.

3) Περὶ πενταετοῦς ἐνοικίας τῶν ἐν Καλαμπάκᾳ ἀγρῶν τῆς Μονῆς μετὰ τῶν ἐν αὐτοῖς μωρεοδένδρων.

4) Περὶ πενταετοῦς ἐνοικίας λειβαδίου Βυτουμᾶ.

5) Περὶ πενταετοῦς ἐνοικίας τῶν ἐν ἀγίᾳ Μονῇ τῶν Τρικκάλων ἀγρῶν τῆς Μονῆς.

6) Περὶ ἐνοικίας μιᾶς οἰκίας τῆς Μονῆς κειμένης ἐν τῷ χωρίῳ Μπελετσίῳ.

Ἐν τῇ Μονῇ Βυτουμᾶ τῇ 23 Μαΐου 1924

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον
Ἀρχιμ. Μελέτιος Καρανίκος
Χριστόφορος Σαλέτης Μοναχός
Παρθένιος Τόλιας

Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ὁσίου Δουκᾶ ἐν τῇ Μητροπόλει Θηβῶν καὶ Λεβαδείας

Προκηρτῆται

Τετραετῆ πλειοδοτικὴν μίσθωσιν τῶν ἐν Πάτραις ἀγροκτημάτων μετὰ τῶν ἐν αὐτοῖς ἐλαιοδένδρων ἐνώπιον τοῦ αὐτόθι συμβολαιογράφου Κου Παναγιώτη Κυρισοπούλου γενησομένην τὴν 8ην τοῦ μηνὸς Ἰουνίου ἐν Πάτραις συμφώνως σχετικῶν ὄρων διακηρύξεως.

Ἐν τῇ Μονῇ τῇ 16 Μαΐου 1924

Τὸ Συμβούλιον
Ἀγαθὰγγελος Κασπάκας
Δαυὶδ Σκαλτσάκης
Χριστοφόρος Μαντᾶς

Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ὁσίου Δουκᾶ ἐν τῇ Μητροπόλει Θηβῶν καὶ Λεβαδείας

Προκηρτῆται

Τριετῆ μίσθωσιν τοῦ ἐν Διστόμφ ἀγροῦ «Βρωμούσα» ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογραφοῦντος Εἰρηνοδίκου Ἀμβρουσοῦ. Ἡ δημοπρασία γενήσεται τὴν 8ην Ἰουνίου ἐν Διστόμφ.

Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ τῇ 16 Μαΐου 1924

Τὸ Συμβούλιον
Ἀγαθὰγγελος Κασπάκας
Δαυὶδ Σκαλτσάκης
Χριστοφόρος Μαντᾶς

ἘΚΚΛΗΣΙΑ,

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ } ΕΣΩΤΕΡ. ΔΡΚ. 30—ΕΣΩΤΕΡ. ΦΡ. ΧΡ. 30

ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ. 3

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ

Ο ΓΥΓΕΙΟΥ ΚΑΙ ΟΥΓΥΛΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

Ο ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ

Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου

Τύποις "Φοῖνικος," Σταδίου 38, Ἀθήναι